

ईम् स च मन्द्रा मन्द्राणि मदजनकानि हवींषि च यजतु ददातु । कीदृशस्याग्नेः
सुप्रयसः प्रयस् इत्यन्ननाम [निघ० २. ७.] शोभनानि प्रयांसि यस्य सुप्रयास्तस्य ।
कीदृशस्याग्नेर्महिमानं यजतु यो वसुः वासयिता । चेतिष्ठः अतिचेतयिता वसुधा-
तमः वसूनां धनानां दातृतमः क्षिप्रतात्तमम् ॥ १५ ॥

द्वारो देवीरन्वस्य विश्वे व्रता ददन्तेऽग्नेः ।

उरुव्यचसो धाम्ना पत्यमानाः ॥ १६ ॥

द्वारो देव्योऽस्याग्निव्रता व्रतानि कर्माणि ददन्ते धारयन्ति दद दाने धृतौ च ।
अनु पश्चात् विश्वे सर्वे देवाः अग्निव्रतानि ददन्ते । कीदृश्यो द्वारः उरुव्यचसः उरु
विशालं व्यचोऽवकाशो यासां ताः विशालान्तराः । तथा धाम्ना स्थानेन पत्यमा-
नाः पत ऐश्वर्ये दिवादिरात्मनेपदी पत्यन्ते ईशते ताः पत्यमानाः स्थानैरैश्वर्यं कु-
र्वाणाः ऋविजां स्थानानि ददाना इत्यर्थः ताः स्तुमः ॥ १६ ॥

तेऽस्य योषणे दिव्ये न योनाऽउपासानक्ता । इमं यज्ञमवतामधरं नः ॥ १७ ॥

उपाश्च नक्ता रात्रिश्च उपासानक्ता उपस उपासदिशो द्वन्द्वे ते प्रसिद्धे उपा-
सानक्ता अहोरात्रिदेव्यौ नोऽस्माकमिमं यज्ञमवतां रक्षताम् । कीदृश्यौ ते अ-
स्याग्नेः योषणे भार्ये । तथा दिव्ये दिवि भवे स्वर्गस्थे । कीदृशस्याग्नेः योनी गार्-
हपत्यस्थानि स्थितस्येति शेषः नकारः पादपूरणः । कीदृशं यज्ञम् अधरम् धृ कौ-
टिल्ये न धरतीत्यधरस्तम् अकुटिलम् शास्त्रोक्तमित्यर्थः ॥ १७ ॥

दैव्या होताराऽर्धमधरं नोऽग्नेर्जिह्वामभिगृणीतम् ।

कृणुतं नः स्विष्टिम् ॥ १८ ॥

अयं चाग्निरसौ च मध्यमो वायुः हे दैव्या होतारौ अग्निवायू युवां नोऽस्मा-
कं स्विष्टिं शोभनं यजनं कृणुतं कुरुतम् किं च नोऽस्माकमधरं यज्ञमूर्धं कृणुतं
देवमार्गगामिनं कुरुतम् । अग्नेर्जिह्वां ज्वालामभिगृणीतं वर्णयतम् समीची वक्त्रि-
ज्वालेति स्तुतमित्यर्थः ॥ १८ ॥

तिस्रो देवीर्वर्हिरेदं सदस्विडा सरस्वती भारती । महि गृणाना ॥ १९ ॥